Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

«Εἰς μίαν Ἰκαρίαν καὶ τὰ παράσιτα τῆς πλουτοκρατίας!»

Πρέπει νὰ ἀνακουφισθοῦν αἱ μεσαῖαι τάξεις

ΖΗΤΕΙ ΕΚΛΟΓΑΣ ΜΕ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ρίσεως, παλαιοὶ καὶ νέοι. Ἀλλοίμονον, ἂν αἱ παλαιαὶ ξενοδοχειακαὶ ἐπιχειρήσεις καὶ πεῖραν διαθέτουσαι καὶ ἀγωνιστικὴν διάθεσιν δυσκόλων ἡμερῶν, τεθοῦν εἰς δευτέραν μοῖραν, ὅπως φαίνεται ἀρεσκομένη νὰ πράττῃ σήμερον ἡ Κυβέρνησις. Ἀλλ' ἡ κατὰ τὴν κρίσιν μας σπουδαιοτάτη προϋπόθεσις διὰ τὴν ἐπίτευξιν ραγδαίας ἐξελίξεως τοῦ τουρισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ εἶναι ἡ ὑφ' ἡμῶν μελετηθεῖσα, δι' εἰδικῶν συμβάσεων σύνδεσις τῆς Ἑλλάδος, κατ' ἀρχὰς μὲν μὲ τὴν Ἰταλίαν κατόπιν δὲ μὲ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν μὲ περαιτέρω ἐπεκτάσεις, ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνεται ἡ εἰς τὴν Ἑλλάδα κάθοδος ἑνὸς σημαντικοῦ ποσοστοῦ τῶν περιηγητῶν τῶν χωρῶν ἐκείνων. Ἀσφαλῶς χρειάζεται φαντασία καὶ θάρρος διὰ τοιαύτας λύσεις, ἐνῶ τὴν Κυβέρνησιν τώρα τὴν ἀπασχολεῖ μόνον ἡ σκέψις ἂν ἡ σύνδεσις διὰ φερρυ—μπὸτ μὲ τὴν Ἰταλίαν, πρέπει νὰ γίνῃ μὲ τὴν Κέρκυραν, τὴν Ἡγουμενίτσαν ἢ τὰς Πάτρας... Θὰ πρέπει νὰ γίνῃ καὶ μὲ τὰς τρεῖς, ἀπαντῶμεν ἡμεῖς. Διότι, ἂν δεχθῶμεν, ὅτι τὰ δύο σύγχρονα μέσα συγκοινωνίας εἶναι τὸ ἀεροπλάνον καὶ τὸ αὐτοκίνητον καὶ γνωρίζομεν πόσην καθημερινῶς ἐπέκτασιν ἀποκτᾷ ὁ διὰ τοῦ αὐτοκινήτου τουρισμὸς εἶναι φανερὸν ὅτι μεγαλυτέραν ἀξίαν μελλοντικῶς θὰ ἔχουν αἱ πολλαπλαῖ γραμμαὶ συγχρονισμένων φέρρυ—μπὸτ καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ πλοῖα τῶν Μεσογειακῶν γραμμῶν. Τὸ ὅτι ἐπιχειρήσεις τοιούτου εἴδους δυνατὸν νὰ εἶναι εἰς τὴν ἀρχὴν παθητικαί, τοῦτο, ἂν δυνάμεθα νὰ συλλάβωμεν τὸ ὅλον σχέδιον, πρέπει νὰ τὸ θέσωμεν εἰς δευτέραν μοῖραν.

«Ὄχι ἡμίμετρα»

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, μᾶς τρώγουν τὰ ἡμίμετρα καὶ χανόμεθα εἰς τὰς λεπτομερείας. Δὲν τολμῶμεν νὰ προβῶμεν εἰς ριζικὰς λύσεις. Περιφρονοῦμεν τὴν φαντασίαν εἰς τὴν σύλληψιν τῶν σχεδίων. Καὶ ἂν μᾶς τὰ προτείνουν ἄλλοι, μὲ πολλὴν συγκατάβασιν μειδιῶμεν, διότι τὰ κρίνομεν ὡς οὐτοπικὰ ἢ ἀπραγματοποίητα. Καὶ ὅμως, πόσον ὀλίγα πράγματα εἶναι ἀπραγματοποίητα, ὅταν οἱ ὑπεύθυνοι κατέχονται ἀπὸ τὸ ἔνθεον πάθος τῆς πίστεως καὶ κυριαρχοῦνται ἀπὸ τὴν φλόγαν τὴν ἀγωνιστικήν. Σκληρύνονται ἀπὸ τὰς ἀντιδράσεις καὶ ἐπαναστατοῦν ἐνώπιον μιᾶς ἀρτηριοσκληρωτικῆς νοοτροπίας. Σᾶς περιέγραψα τοὺς Προοδευτικούς. Αὐτοὺς τοὺς ὀλίγους χθές, πολλοὺς αὔριον, οἱ ὁποῖοι, σκληροὶ μαχηταὶ εἰς τὸν ἀγῶνα, γνωρίζουν τί θέλουν, πιστεύουν καὶ μάχονται διὰ τὴν πραγματοποίησίν του καὶ δὲν πρόκειται νὰ ἐγκαταλείψουν τὸν ἀγῶνα παρὰ μόνον ὅταν τὸν φέρουν εἰς πέρας. Ἡμεῖς λοιπὸν θὰ μεταβάλωμεν τὴν μορφὴν τῶν Πατρῶν.

Αἱ Πάτραι ἕδρα Γενικῆς Διοικήσεως

Πρωτίστως, ἡ τύχη τῶν Πατρῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ποία τελικῶς θὰ ἐπικρατήσῃ ἀντίληψις, διὰ τὴν ἀποκέντρωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ ὄχι ὡς ὄνειρον μιᾶς ἑκατονταετίας καὶ ὑπόσχεσις ἐπαναλαμβανομένη κάθε τόσο, ἀλλ' ὡς δριστικὴ ἀπόφασις πραγματοποιήσεως.

Ἡμεῖς οἱ Προοδευτικοὶ πιστεύομεν, ἐκεῖνο, ποὺ ὅλοι φαίνονται νὰ ὑποστηρίζουν, ὅτι δὲν πρέπει μόνον αἱ Ἀθῆναι νὰ εἶναι ἡ Ἑλλάς· καὶ ἀλλοίμονον, πράγματι, ἐὰν αἱ Ἀθῆναι μόναι ἀπέβαινον ἡ Ἑλλάς. Διαφωνοῦμεν, ὅμως, μὲ ὅλους ἐκείνους, ποὺ νομίζουν, ὅτι αὐτὸ ἠμπορεῖ νὰ ἀποτραπῇ εἴτε μὲ δεοντολογικὰ κηρύγματα τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὸ χωρίον, εἴτε μὲ ἀστυνομικὰ μέτρα. Ἡ ρεαλιστικὴ ἄποψις τῆς ζωῆς εἶναι ἰσχυροτέρα οἱασδήποτε δεοντολογίας καὶ ἡ πραγματικὴ κατάστασις ἱκανωτέρα τῆς καλύτερον ὠργανωμένης ἀστυνομίας. Κατ' ἀνάγκην, λοιπόν, διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν αὐτὴν τὴν ἀποκέντρωσιν, θὰ χρειασθῇ, ἀφοῦ πρῶτοι οἱ κυβερνῶντες τὸ πιστεύσουν, νὰ δημιουργήσουν συνθήκας διὰ τὴν ἐπαρχίαν οἰκονομικάς, κοινωνικὰς καὶ ἐκπολιτιστικάς, αἱ ὁποῖαι αὐτομάτως ἢ νὰ συγκρατοῦν τὸν πληθυσμὸν ἐκεῖ ἢ καὶ νὰ τὸν προσελκύουν. Αὐτὸ σημαίνει, πρὸ παντὸς ἄλλου, νὰ δώσωμεν ζωὴν εἰς τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ καὶ ἐδῶ θὰ χρειασθῇ ἱεράρχησις, ἄλλως θὰ σπαταλήσωμεν δυνάμεις καὶ μέσα μὲ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα σχεδὸν μηδέν. Ἂν ὅμως ἐπιλέξωμεν ὡρισμένα κέντρα καὶ πρὸς αὐτὰ στρέψωμεν τὴν προσοχήν, εἶναι δυνατόν, διὰ μίαν μακρὰν περίοδον ἐτῶν, νὰ ἀναχαιτίσωμεν τὴν πρὸς Ἀθήνας συρροὴν καὶ νὰ κατευθύνωμεν τὸ ρεῦμα τῆς ἀστυφιλίας πρὸς τὰ μεγάλα ἐπαρχιακὰ ἀστικὰ κέντρα. Σημειωτέον, ὅτι, μὲ τὰ σύγχρονα μέσα μηχανικῆς καλλιεργείας, ἡ δημιουργία, κωμοπόλεων καὶ πόλεων, οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον σημαίνει πρόθεσιν μεταβολῆς τοῦ ἀγροτικοῦ χαρακτῆρος τῆς Χώρας.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον τὸ ἰδικόν μας διοικητικὸν σχέδιον ἀποκεντρώσεως ἀποβλέπει εἰς τὴν δημιουργίαν 9 μεγάλων διοικήσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Σημειωτέον, ὅτι καὶ ἡ σημερινὴ πραγματικότης τῶν μέσων ἐπικοινωνίας καθιστᾷ τὰς 9 αὐτάς, μεγάλας ἔστω διοικήσεις, τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, μικροτέρας ἀπὸ τὰς παλαιὰς νομαρχίας. Ὁ παλαιὸς νομὸς Ἀχαϊοήλιδος λ. χ. μὲ τὰ παλαιὰ μέσα ἐπικοινωνίας ἦτο πολὺ μεγαλύτερος ἀπὸ τὴν σημερινὴν διοίκησιν Δυτικῆς Ἑλλάδος ὅπως τὴν βλέπουν οἱ Προοδευτικοί, μὲ ὡλοκληρωμένα μέσα συγκοινωνίας. Ἔπειτα, δημιουργία πράγματι ἀποκεντρωμένης διοικήσεως — καὶ φυσικά, δὲν κάμνω κανένα λόγον περὶ αὐτοδιοικήσεως — εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ εἰς 50 νομούς. Δὲν εἶναι κἂν δυνατὴ ἡ ἐπάνδρωσις μὲ τὸ προσωπικὸν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀσκήσῃ πράγματι διοίκησιν, χωρὶς νὰ ὑπόκειται καὶ νὰ καταφεύγῃ συνεχῶς εἰς τὸ Κέντρον. Ὅταν, λοιπόν, ἐπιτευχθῇ τὸ σχέδιόν μας, αἱ πρωτεύουσαι τῶν διοικήσεων θὰ ἔχουν κερδίσει ἀφαντάστως, εἰς ὄφελος ὅλης τῆς περιφερείας καί, πρὸ παντός, τῆς Ἑλλάδος. Διότι αἱ μεγάλαι αὐταὶ πρωτεύουσαι θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποτελέσουν κέντρα οἰκονομικά, κοινωνικὰ καὶ πολιτιστικά, ἱκανὰ νὰ προσελκύσουν αὐτοδυνάμως τὸ ἐνδιαφέρον.

Δὲν πρόκειται βεβαίως νὰ σᾶς ἀναπτύξω αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸ γενικὸν διοικητικὸν σχέδιον τοῦ Κόμματος τῶν Προοδευτικῶν· ἀλλὰ νομίζω, ὅτι τὰ ὅσα γενικῶς σᾶς ἀνέφερα ἀρκοῦν, διὰ νὰ σᾶς δώσουν τὴν εἰκόνα — σήμερον εἰς σᾶς καὶ αὔριον εἰς τὰς ἄλλας πρωτευούσας διοικήσεων — τοῦ ριζοσπαστικοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον ἡμεῖς ἀντιμετωπίζομεν τὴν ἀποκέντρωσιν. Ἀλλά, πέραν τούτου καί, μάλιστα, ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ Κράτους ὅπως προικίσουν τὰ μεγάλα ἐπαρχιακὰ κέντρα μὲ στοιχεῖα δυνάμεως, εἶναι ηὐξημέναι. Καὶ τοῦτο δὲν ἀφορᾷ, ἁπλῶς, τὴν μετάθεσιν οὐσιωδῶν ἁρμοδιοτήτων εἰς τὰ κατὰ μέρος ὄργανα τῆς διοικήσεως — γεγονὸς ὅπερ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ δίδει τὴν ζωὴν εἰς τὴν ἐπαρχίαν — ἀλλὰ καὶ κάτι περισσότερον: Ἀνάγκη δηλαδὴ ὡρισμένοι μεγάλοι ὀργανισμοὶ τοῦ Κέντρου νὰ μετατεθοῦν εἰς τὴν Ἐπαρχίαν.

Ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Ἐμπορικῶν Σπουδῶν

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ἔγινε λόγος διὰ τὰ Ὑπουργεῖα. Αὐτὸ εἶναι λάθος. Ὅλα τὰ ὑπουργεῖα πρέπει νὰ εἶναι εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Ἀλλὰ οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει ὅλα τὰ ἀνώτατα ἱδρύματα νὰ εἶναι εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Συγκεκριμένως οἱ Προοδευτικοὶ πιστεύουν ὅτι ἡ Ἀνωτάτη Ἐμπορικὴ Ἐκπαίδευσις θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὴν ἕδραν της εἰς τὰς Πάτρας. Αὐτὸ προϋποθέτει τὴν δημιουργίαν ὅλων ἐκείνων τῶν συνθηκῶν διὰ τὴν ἀρτίαν λειτουργίαν της· ἀλλὰ γνωρίζετε, ὅτι, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μου, ἐφαρμόζων αὐτὴν τὴν πολιτικὴν τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἐπαρχίας, μετέφερα εἰς Πάτρας τὴν ἕδραν τοῦ ΑΣΟ.

Μεταξὺ ἐπίσης τῶν λιμένων τῆς Χώρας, οἱ ὁποῖοι καὶ ὑπὸ τὰς διαμορφωθείσας σήμερον συνθήκας ἔχουν μεγάλας δυνατότητας βιωσιμότητος, εἶναι ὁ λιμὴν τῶν Πατρῶν, ὡς πρῶτος λιμὴν ἐπαφῆς πρὸς τὴν Δύσιν καί, ταυτοχρόνως, ὡς σπουδαῖος ἐξαγωγικὸς λιμήν. Ἡ πολλαπλῆ λοιπὸν τόνωσίς του καὶ ὁλοκλήρωσίς του ἐπιβάλλεται. Ταυτοχρόνως, ἡ συμπλήρωσις τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῆς Πελοποννήσου καὶ τοῦ μέσῳ Ναυπάκτου δρόμου πρὸς Ἀθήνας θὰ συντέλουν εἰς τὸ νὰ ἀποκτήσῃ ἡ πόλις πρόσθετον τουριστικὴν κίνησιν. Καὶ διὰ τὸ ἀπώτερον μέλλον, θὰ ἔπρεπε, βεβαίως, νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἡ σύνδεσις μετὰ τῶν Ἀθηνῶν, μὲ μίαν ὁδὸν ἐπιτρέπουσαν μεγάλας αὐτοκινητικὰς ταχύτητας ὥστε ἡ διαδρομὴ μεταξὺ Ἀθηνῶν—Πατρῶν νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ τὰς τρεῖς ὥρας. Αὐτὰ δὲ προϋποθέτουν καὶ πληρέστερον ξενοδοχειακὸν ἐξοπλισμὸν τῆς πόλεως.

Πρὸς πληθυσμὸν 150.000 κατοίκων

Μὲ τοιοῦτον θαρραλέον πρόγραμμα, καὶ μὲ ἀπόφασιν νὰ ἀγνοηθοῦν αἱ ἀντιδράσεις ὅλων ἐκείνων τῶν κυρίων τοῦ Κέντρου, οἱ ὁποῖοι, προκειμένου νὰ εὑρεθοῦν εἰς τὰς Ἀθήνας ἢ νὰ μὴν ἐγκαταλείψουν αὐτάς, ἔχουν πάντοτε σωρείαν δικαιολογιῶν καὶ ἐφευρίσκουν ἀπειρίαν μεθόδων διὰ τὴν ὑπονόμευσιν τῆς ἀποκεντρώσεως, ἡ Ἑλληνικὴ ἐπαρχία θὰ ἀλλάξῃ μορφήν. Καὶ νὰ εἶσθε βέβαιοι, ὅτι ἐκ τῶν πραγμάτων προνομιοῦχον θέσιν κατέχει ἡ πόλις τῶν Πατρῶν. Σήμερον, χωρὶς σχεδὸν κρατικὴν κατανόησιν, μὲ μόνην τὴν ἰδικήν σας μαχητικότητα ἐπετύχατε νὰ ἐξελιχθῆτε εἰς σημαντικὸν βιομηχανικὸν κέντρον. Ὅταν τὸ πρόγραμμα ὁλοκληρωθῇ, ὄχι ὁ ὑπάρχων πληθυσμὸς τῆς πόλεως θὰ ἀπορροφηθῇ πλήρως ἀλλὰ αἱ καλύτεραι ἡμέραι τὰς ὁποίας ἀξίζουν αἱ Πάτραι θὰ τὰς κάμουν νὰ ἴδουν τὸν πληθυσμόν των ταχέως ὑπερβαίνοντα τὰς 150.000. Καί, μαζὶ μὲ τὰς Πάτρας, ὅλη ἡ ἐνδοχώρα θὰ ἔχῃ νὰ ὠφεληθῇ. Τὸ σχέδιον τοῦ ὁποίου σᾶς ἀνέπτυξα τὰς γενικὰς γραμμάς, ἀλλὰ τοῦ ὁποίου τὰ ἐπὶ μέρους κεφάλαια ἔχει ἤδη μελετήσει τὸ Κόμμα μας ἠμπορεῖ νὰ φαίνεται μεγαλεπήβολον, ἀλλ' εἶναι ἁπλοῦν καὶ εὐκόλως πραγματοποιήσιμον. Χρειάζεται μόνον, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, καὶ πίστις, καὶ θάρρος, καὶ ἀπόφασις, τὰ τρία αὐτὰ τῶν ὁποίων στεροῦνται οἱ παλαιοκομματικοί, καὶ τὰ ὁποῖα διαθέτομεν ἡμεῖς.

«Φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν»

Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Μαρκεζίνη διὰ τὰ γενικὰ ζητήματα δημοσιεύομεν τὰς πλέον χαρακτηριστικὰς περικοπάς :

Οἱ κυβερνῶντες, βέβαιοι ὄντες διὰ τὴν ἰδικήν των θλιβερὰν αὔριον δὲν σκέπτονται παρὰ τὸ πῶς νὰ ἐξαντλήσουν τὸ σήμερον ποὺ τοὺς ἀνήκει. Ἔχουν, βλέπετε, ὡς ἔμβλημα τὸ «φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν».

Δὲν ἀξιοποιεῖται ἡ στρατηγικὴ θέσις

Ἡ πρώτη παράγραφος τῆς γνωστῆς ἐκθέσεως Ἄρμουρ δὲν κάμνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ τονίζῃ μίαν ἀλήθειαν, μὲ καταπληκτικῶς ἔντονον τρόπον. Τὴν τεραστίαν δηλαδὴ σημασίαν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν ἄμυναν τῆς Μεσογείου καὶ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Λοιπόν, τὴν ἀνεκτίμητον αὐτὴν ἀναγνώρισιν τὴν διεπραγματεύθη ἡ Κυβέρνησις, μὲ τί ἀντάλλαγμα νομίζετε ; Μὲ τὴν Κύπρον ; Μὲ οἰκονομικὴν βοήθειαν ; Ἢ μὲ ἄλλο τί ;... Ὄχι ! Ἡ ἰδία ἡ ἔκθεσις τὸ ἐξηγεῖ καὶ αὐτὸ περαιτέρω : Ὅτι ἡ Δυτικὴ πολιτικὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξαρτᾶται... ἀπὸ τὴν διατήρησιν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀρχήν!... Ἔ, λοιπόν, κύριοι ! Αὐτὸ τὸ καθεστὼς ἂν συνεχισθῇ, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ πῶς ἐγεννήθη ἡ Κυβέρνησις τῆς 6ης Ὀκτωβρίου θὰ καταντήσῃ τὴν Πατρίδα μας, εἶδος τι ρωμαϊκῆς ἐπαρχίας !

200 οἰκογένειαι παρασίτων κυβερνοῦν

Ὁ κ. Ἄρμουρ ἀνέφερεν, ὅτι κυβερνοῦν 500 οἰκογένειαι, κυρίως εὑρισκόμεναι μέσα εἰς τὰς Ἀθήνας. Τὸ καθ' ἡμᾶς, δὲν εἶναι οὔτε κἂν 500. Διακόσιοι εἶναι οἱ παράσιτοι αὐτοί—καὶ μάλιστα ὄχι ὅλοι κατ' ἀνάγκην κεφαλαιοκράται. Ὑπάρχουν εἰς διαφόρους τομεῖς. Πρὸ παντὸς δὲ ὑπάρχει ἡ ἀτμόσφαιρά των. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκλείψῃ—ἔστω καὶ ἂν τὴν λήθην τοῦ παρελθόντος θὰ χρειασθῇ νὰ διαδεχθῇ, ὡς ἐτόνισα εἰς τὰς Ἀθήνας, μία Ἰκαρία δι' αὐτούς.

Χρειάζεται προστασία τῆς μεσαίας τάξεως

Οὔτε οἱ ὑπερβολικὰ πλούσιοι ἢ ὁπωσδήποτε ἰσχυροί, οὔτε ἡ μᾶζα τῶν ὑπερβολικῶς πτωχῶν, διασφαλίζουν τὴν ἤρεμον προοδευτικὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν συνέχειαν μὲ τὸ παρελθόν. Παντοῦ καὶ πάντοτε ἡ μέση τάξις, ἡ εὑρισκομένη μεταξὺ τῶν δύο ἄκρων, ἀποτελεῖ τὸν θεματοφύλακα τοῦ καθεστῶτος. Ἡ μέση τάξις, μακρὰν τῶν ὑπερβολῶν, ἀποτελεῖ πολύτιμον παράγοντα σταθερότητος, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ μέσου ἐκείνου πολιτικοῦ βίου, τοῦ ὁποίου, ἰδίως χῶραι πολὺ ταλαιπωρούμεναι, ὅπως εἶναι ἡ Πατρίς μας, ἔχουν ἀνάγκην πρὸς κατοχύρωσιν τῆς εἰρηνικῆς προόδου.

Νὰ ἐνθαρρυνθοῦν ἰδιωτικαὶ ἐπενδύσεις

Τὸ ποσοστὸν τὸ παραγωγικῶς ἐπενδυόμενον εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἀναμφισβητήτως πολὺ χαμηλόν. Πολλοί, βεβαίως, εἶναι οἱ λόγοι, ἀλλὰ μεταξὺ αὐτῶν ἐμὲ ἐνδιαφέρει βασικῶς νὰ τονίσω, ὅτι τὸ ποσοστὸν αὐτὸ αὐξάνει εἰς δύο περιπτώσεις : ἢ ἐκεῖ ὅπου τὸ κράτος μετερχόμενον τὴν βίαν θυσιάζει τὰς ἐλευθερίας ἀλλὰ καὶ τὴν βιοτικὴν στάθμην τοῦ πληθυσμοῦ διὰ νὰ ἐκτελέσῃ μεγάλας κρατικὰς ἐπενδύσεις, ὅπως εἰς τὰ ὁλοκληρωτικὰ κράτη, ἢ ἐκεῖ ὅπου τὸ κέρδος ἀποτελεῖ ἰσχυρὸν κίνητρον ἰδιωτικῶν ἐπενδύσεων. Εἰς ἡμᾶς οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο συμβαίνει. Ἡ βία, βεβαίως, ἀποκλείεται, διότι οἱ Ἕλληνες εὐτυχῶς χάρις εἰς τὴν ἔξοχον δημοκρατικήν των παράδοσιν θυσιάζουν οἱανδήποτε ἐλπίδα εὐημερίας, ἀρκεῖ νὰ διαφυλάξουν τὴν ἐλευθερίαν των. Ἀλλὰ καὶ τὸ κίνητρον τοῦ κέρδους δὲν ὑπάρχει. Διότι ὁ ὅλος τρόπος ὀργανώσεως τῆς κρατικῆς μηχανῆς εἶναι τοιοῦτος, ὥστε νὰ φέρῃ τὸν πολίτην εἰς συνεχῆ σχεδὸν ἀντιδικίαν μὲ τὸ Κράτος. Τὸ ὁποῖον πάλιν Κράτος αἰσθάνεται ὡς ὑψίστην ἀποστολήν του, πῶς νὰ μὴ ἀφίσῃ τὸν πολίτην νὰ κερδίσῃ !... Ἐὰν θέλωμεν, λοιπόν, νὰ ἴδωμεν τοὺς πολίτας νὰ ἐπενδύουν παραγωγικῶς τὰ χρήματά των, ἀκόμη καὶ μὲ θυσίαν τῆς εὐημερίας των δυνάμεθα νὰ τὸ ἐπιτύχωμεν, ἐφ' ὅσον τοὺς ἀφίσωμεν νὰ ἐλπίζουν εἰς κέρδος... Τώρα, δυνατὸν νὰ μὲ ἐρωτήσῃ κανείς : «Ἔχει καλῶς· ἀλλὰ πόσον κέρδος ;». Καὶ ἐπ' αὐτοῦ θὰ σᾶς ἀπαντήσω, ὅτι τὸ Κράτος δίδει τὸ παράδειγμα. Ὅταν διὰ καταθέσεις σχεδὸν εἰς πρώτην ζήτησιν, χορηγεῖται τόκος 10 ο)ο ἄνευ οὐδεμιᾶς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως, εἰς τί κέρδος πρέπει νὰ ἀποβλέψῃ ὁ ἀφελὴς ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχῃ νὰ καταβάλῃ βαρυτάτους τόκους, καταθλιπτικὴν φορολογίαν, ἀπειρίαν ἐπιβαρύνσεων ὑπὲρ τρίτων, τὴν ἰδικήν του προσωπικὴν ἐργασίαν, τὸν κίνδυνον τοῦ κεφαλαίου του καί, ἐπὶ πλέον, τὴν ψυχικήν του ὀδύνην διὰ τὴν καθημερινήν του ἀντιδικίαν μὲ τὰ ὄργανα τοῦ Κράτους ;... Ἐφ' ὅσον, λοιπόν, αὐτὴ ἡ νοοτροπία δὲν μεταβάλλεται, τότε εἶναι ματαιοπονία νὰ ἀναμένωμεν ἰδιωτικὰς ἐπενδύσεις καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀποροῦμεν, διατὶ κατήντησε σωρεία ὅλη ἐπιχειρήσεων νὰ κινῆται μὲ δανεικὰ κεφάλαια, παγωμένα ἢ μή.

Ἀνάγκη μειώσεως συντελεστῶν φόρων

Ἡ κατάστασις, ἐχειροτέρευσεν ἀπὸ τότε, γενικῶς μέν, διότι ὑπὸ τὴν πρόφασιν τῶν σεισμῶν, βαρύνεται ἐπεβλήθησαν ἄμεσοι ἢ ἔμμεσοι φορολογίαι, ἐπηκολούθησε δὲ ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ Ἑνιαίου φόρου ὁ ὁποῖος δὲν ἀπετέλεσε καμμίαν σημαντικὴν μεταβολὴν εἰς τὴν οὐσίαν τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος καὶ ἐπροκάλεσεν ἰδιαζόντως μεγάλην ἐπιβάρυνσιν τῶν μεσαίων ἀκριβῶς εἰσοδημάτων (ἀπὸ 60 ἕως 180.000 δραχμῶν ἐτησίως). Ἐνῶ ταυτοχρόνως, ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τοῦ νέου φόρου καὶ ἡ βεβαίωσις αὐτοῦ, ἀντὶ τῆς τόσον πομπωδῶς ἀναγγελθείσης ἁπλουστεύσεως τῆς φορολογίας ἐπέτεινεν εἰς τοιοῦτον σημεῖον τὴν σύγχυσιν, ὥστε νὰ μὴν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ λεχθῇ ὅτι καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ φορολογικὰ ὄργανα νὰ μὴ γνωρίζουν τί ἑκάστοτε καὶ πότε ὀφείλει νὰ καταβάλῃ ὁ φορολογούμενος. Θὰ ἦτο, λοιπὸν δυνατὸν νὰ ὑποστηριχθῇ ἐπιστροφὴ εἰς τὸ παρελθόν. Ἀλλ' ἔχει ἀποδειχθῇ ἀπὸ τὴν πεῖραν, ὅτι τοῦτο θὰ ἀπετέλει κίνδυνον ἐπαυξήσεως τῆς συγχύσεως. Καὶ ἐπομένως δὲν ὑπολείπεται πρὸς τὸ παρὸν ἄλλη ριζοσπαστικὴ ἀντιμετώπισις τοῦ προβλήματος παρὰ διὰ μεταρρυθμίσεων καὶ ἁπλουστεύσεων καὶ, ἰδίως, διὰ θαρραλέας ἐλαφρύνσεως τῶν συντελεστῶν. Οἱ συντελεσταὶ ἰδία τῶν μέσων αὐτῶν εἰσοδημάτων πρέπει νὰ ὑποβιβασθοῦν γενναιότερον καὶ μάλιστα κατὰ 50 ο)ο. Τοῦτο, παραλλήλως μὲ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀφορολογήτου ὁρίου εἰς 24.000 δρχ. ἐτησίως.

Φόροι «ὑπὲρ τρίτων» νὰ καταργηθοῦν

Τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἐπιβαρύνσεων καὶ ἡ ὑπόθεσις τῶν ἐξαγωγῶν μας, ἐν συναρτήσει μὲ τὸ θέμα τῆς ὅσον ἔνεστι διευρύνσεως τῶν ξένων ἀγορῶν μας. Ἀμφότερα θὰ μὲ ἀπασχολήσουν εἰς εἰδικωτέρους προγραμματικοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀφιερωθοῦν εἰς τὸ κοινωνικὸν θέμα καὶ τὸ ἐργατικόν, καθὼς καὶ εἰς τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα. Ἐπιθυμῶ, ὅμως, ἀπὸ τοῦδε νὰ τονίσω, ὅτι εἰς τὸν τομέα τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἀποφασιστικὸν ρόλον θὰ διαδραματίσουν ριζικαὶ μεταρρυθμίσεις εἰς τὸ Ἵδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἡ κατάργησις τῶν ὑπὲρ τρίτων ἐπιβαρύνσεων. Συντονισμὸς δὲ εἰς τὸ πρόβλημα τῆς ὑγιεινῆς περιθάλψεως μεταξὺ Κράτους, Ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ποικιλωνύμων ἄλλων ὀργανισμῶν, θὰ ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν τῆς ἀντιμετωπίσεως τῆς ἰατρικῆς καὶ φαρμακευτικῆς περιθάλψεως, βάσιν οἰκονομικωτέραν, ἀποδοτικωτέραν καὶ ὅσον δυνατὸν εὐρυτέρας ἐφαρμογῆς, ὥστε νὰ περιλαμβάνῃ μείζονας κατηγορίας πολιτῶν, ἀστῶν ἢ ἀγροτῶν.

Προσαρμογὴ εἰς τὴν Εὐρωπ. ἀγορὰν

Ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία πρέπει ἐγκαίρως νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὸ πλαίσιον τῆς κοινῆς εὐρωπαϊκῆς ἀγορᾶς. Ἡμεῖς φρονοῦμεν, ὅτι βαδίζομεν πρὸς τὴν πραγματοποίησίν της καὶ ὅτι, παρ' ὅλας τὰς δυσμενεῖς της ἀπόψεις, ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μείνῃ ἔξω αὐτῆς. Πέραν δὲ ὅλων τῶν κατοχυρώσεων, τὰς ὁποίας ἠμπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ, τὰ ὀφέλη τὰ ὁποῖα δύναται ἐπὶ μακρῷ χρόνῳ νὰ ἐξασφαλίσῃ θὰ ἐξαρτηθοῦν ἀπὸ τὸ ἂν ἡ οἰκονομία της θὰ προσαρμοσθῇ ἐγκαίρως εἰς τὴν νέαν αὐτὴν πραγματικότητα.

Ἐκλογὰς μὲ τὴν Ἀναλογικήν !

Ἡ ἀνάγκη τῆς ταχείας ἐπανόδου τῆς χώρας εἰς τὴν ἀπόλυτον δημοκρατικὴν ὁμαλότητα, ἐπέβαλλε καὶ ἐπιβάλλει τὴν ἐκκαθάρισιν, διὰ τοῦ μόνου δημοκρατικοῦ τρόπου : τῆς διενεργείας δηλαδὴ ἐκλογῶν ὑπὸ ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως καὶ δὲ τὸ σύστημα τῆς ἁπλῆς ἀναλογικῆς.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν θ' ἀποφύγῃ πτῶσιν

Χθὲς ἀκόμη ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας ἐπανηγύριζε τὴν ψῆφον της εἰς τὴν Βουλήν. Καὶ ἡμεῖς σήμερον ἀξιοῦμεν τὴν πτῶσιν της καὶ τὴν διάλυσιν τῆς ἀνόμου Βουλῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται. Δὲν εὑρισκόμεθα ἔξω τῆς πραγματικότητος. Ἀντιθέτως αὐτοὶ ποὺ πανηγυρίζουν εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ εὑρίσκονται ἔξω της πραγματικότητος. Ἀφ' ἧς εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ἐξέλιπεν ἡ κοινοβουλευτικὴ εὐθιξία καὶ περιεφρονήθη ἡ κοινὴ γνώμη καὶ ἀπεδόθη μόνον εἰς τοὺς ψυχροὺς ἀριθμοὺς μιᾶς πλαστῆς Βουλῆς ἡ δυνατότης τῆς παραμονῆς ἢ τῆς πτώσεως τῆς Κυβερνήσεως, συνέβη τὸ μοιραῖον : Αἱ κυβερνήσεις νὰ πίπτουν ἔξω ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ νέαι κυβερνήσεις νὰ προκύπτουν ἀπὸ τὰς πραγματικότητας τὰς δημιουργημένας ἔξω τῆς Βουλῆς. Κοπιάσατε ὀλίγον διὰ νὰ ἴδητε τί συνέβη κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη. Πεπρωμένον εἶναι νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ ἴδιον.

«Φωνὴ Λαοῦ !»

Ἡμεῖς περιοδεύομεν τὴν Ἑλλάδα καὶ κηρύσσομεν τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας ἐνεργείας ἐκλογῶν, διότι τοῦτο ἐξυπηρετεῖ τὸ ἐθνικὸν συμφέρον. Τὸ ἴδιον ἡμῶν συμφέρον θὰ ἐξυπηρέτει ἡ ἀναβολὴ τῶν ἐκλογῶν ἐπὶ μερικοὺς εἰσέτι μῆνας. Ἀλλὰ τὰ κόμματα τὰ ὁποῖα ἔχουν μεγάλας φιλοδοξίας καὶ συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς των, οὐδέποτε θέτουν τὸ ἴδιον στενὸν συμφέρον ὑπεράνω τοῦ ἐθνικοῦ.

Ζητοῦμεν, ἐπιδιώκομεν νὰ δημιουργήσωμεν τὴν πανελλήνιον συνείδησιν διὰ τὴν ἀνάγκην διενεργείας ἐκλογῶν μὲ ὑπηρεσιακὴν κυβέρνησιν καὶ μὲ ἁπλῆν ἀναλογικήν. Καί, ὅταν αὐτὴ ἡ συνείδησις ἐπιβληθῇ, θὰ ἴδωμεν τί θὰ ἀπαντήσουν οἱ ἀριθμοὶ τῆς Βουλῆς ἢ οἱοσδήποτε μεγάλος ἢ μικρὸς προστάτης. Θὰ ἀντιληφθοῦν οἱ πάντες ὅτι «Φωνὴ Λαοῦ, φωνὴ Θεοῦ !...».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάντας τοὺς καθ' οἱονδήποτε τρόπον συμμερισθέντας τὸ πένθος μας, ὡς τὸν πανοσιολογιώτατον πρωτοσύγκελλον τῆς Ι. Μ. Πατρῶν κ. Ἀβραντινήν, τὴν ἐνοριακὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ἁγ. Τριάς», καὶ ἅπαντα τὸν κλῆρον τῆς περιφερείας μας, ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ, θείου καὶ πάππου

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΠΑΧΑΤΖΗ
ΙΕΡΕΩΣ

εὐχαριστοῦμεν θερμότατα.
Ἡ πρεσβυτέρα. Τὰ τέκνα. Οἱ ἀδελφοί.

Μπρίντεζι-Πάτραι: μοναδικὴ γραμμὴ διὰ τὸ φέρρυ-μπώτ!

Αὐτὸ θὰ διεκδικήσῃ ἡ Ἐπιτροπὴ Πόλεως

Προχθὲς συνῆλθεν ἡ Ἐπιτροπὴ Πόλεως εἰς μακρὰν σύσκεψιν, τῆς ὁποίας μετέσχον καὶ οἱ βουλευταὶ κ.κ. Ἀθαν. Γιαννόπουλος καὶ Ἀπόστ. Καρασπήλιος, καθὼς καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀλεξ. Σκουρλέτης καὶ ἄλλοι ἐκπρόσωποι Ὀργανώσεων.

Ἐν ἀρχῇ τῆς συσκέψεως ὁ γεν. γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Δημ. Λάγαρης ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἐκοινοποιήθη ἁρμοδίως διαταγὴ διὰ τὴν σύνταξιν μελέτης καὶ προκήρυξιν δημοπρασίας διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ 111, ἀπὸ Καρπέτα μέχρι τοῦ 87 χιλ. διὰ τὴν ὁποίαν διετέθη πίστωσις 3.000.000 δρ. καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἐπιτυγχάνεται ἡ σύνδεσις τῶν Πατρῶν μέχρι Δίβρης.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν συζήτησιν, προτάσει τοῦ κ. Τ. Πετροπούλου, ἀπεφασίσθη νὰ καταβληθοῦν ἐνέργειαι, ὥστε κατὰ τὰς ἐργασίας τῆς 111 νὰ χρησιμοποιηθῇ μονὰς τοῦ Μηχανικοῦ ἐκ τῶν διατιθεμένων διὰ τὴν συμβολὴν τοῦ Στρατοῦ εἰς ἔργα κοινῆς ὠφελείας ἀνὰ τὴν χώραν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Λάγαρης παρουσίασε τὸν κ. Σκουρλέτην, ὁ ὁποῖος καὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς μέλους τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ, εἶναι ὁ συντάξας τὴν μελέτην τοῦ ΕΟΤ διὰ τὴν μετὰ τοῦ λιμένος τῶν Πατρῶν ζεῦξιν Ἑλλάδος—Ἰταλίας.

Ὁ κ. Σκουρλέτης, ὁμιλῶν διὰ μακρῶν ἀνεφέρθη εἰς τὴν ὅλην προϊστορίαν τοῦ θέματος καθὼς καὶ τὰ στάδια ἐκ τῶν ὁποίων τοῦτο διῆλθε, τονίσας ὅτι ὁ Ε.Ο.Τ. ὡς ἁρμόδιον ἐντεταλμένον ὄργανον καὶ τὸ Ξενοδοχειακὸν Ἐπιμελητήριον κατέληξαν εἰς τὴν ζεῦξιν Βρινδησίου—Πατρῶν μετὰ ἑξαμήνους μελέτας καὶ ἀφοῦ ἐστάθμισαν ὅλα τὰ στοιχεῖα καὶ τοὺς παράγοντας τοὺς δυναμένους νὰ προσαυξήσουν αἰσθητῶς τὴν εἰσροὴν ξένων τουριστῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Ε.Ο.Τ. προσέθεσεν ὁ κ. Σκουρλέτης, ἀφοῦ ἐξήτασε καὶ ὅλας τὰς πιθανὰς ζεύξεις διὰ Κερκύρας καὶ Ἡγουμενίτσης, κατέληξεν ὅτι ἡ μόνη δυνατὴ ἐπιτυχὴς καὶ ἐπωφελὴς διὰ τὴν Ἑλλάδα λειτουργία τοῦ φέρρυ—μπὼτ εἶναι ἡ Βρινδησίου—Πατρῶν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ μόνην ἐξαρτᾶται ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Ἑλληνικοῦ Τουρισμοῦ εἰς σημαντικὸν παράγοντα τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

Περαιτέρω ὁ κ. Σκουρλέτης ἀφοῦ, εἰς διαλογικὴν συζήτησιν μετὰ τῶν συσκεφθέντων, ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν αὐτῶν πλήρη στοιχεῖα καὶ ἀριθμοὺς ἀπεκάλυψεν ὅτι ὑπάρχει προσφορὰ Ἀμερικανικῆς Ἑταιρείας διατεθειμένης νὰ διαθέσῃ 11 1)2 ἑκατ. δολλάρια διὰ τὴν ἐν λόγῳ ζεῦξιν, προσφερομένη νὰ διαθέσῃ καὶ τὰ ὑλικὰ διὰ τὰ ἀναγκαῖα Λιμενικὰ Ἔργα, νὰ ἱδρύσῃ 11 ξενοδοχεῖα καὶ ἕνα Καζῖνο. Προσέθεσε δὲ ὅτι ἡ προκήρυξις τοῦ διεθνοῦς διαγωνισμοῦ δὲν λύει τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον τώρα εἰσέρχεται εἰς τὴν κρισιμωτέραν φάσιν του λόγῳ τῶν ἀσκουμένων παρὰ τῇ Κυβερνήσει πολιτικῶν πιέσεων καὶ τῆς ἐπιτρεπούσης πολλὰς ὑποψίας διατυπώσεις τῶν ὅρων τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἐπηκολούθησε μακρὰ συζήτησις εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος οἱ δύο βουλευταὶ καθὼς καὶ οἱ κ. κ. Ν. Βέτσος, Χαρ. Μεσσήνης, Ἀνδρ. Λαμπρόπουλος, Ἀνδρ. Μουτούσης, Δημ. Λάγαρης, Ἀρ. Δημόπουλος, Ἀλευρᾶς καὶ ἄλλοι.

Κατ' αὐτὴν ἐκρίθη ὅτι ἡ διατύπωσις τῶν ὅρων τοῦ προκηρυχθέντος διαγωνισμοῦ καὶ ἰδιαιτέρως ὁ ὅρος τῆς διὰ Κερκύρας—Ἡγουμενίτσης λύσεως, περὶ ἱδρύσεως Καζίνου εἰς Κέρκυραν, ἀποτελεῖ σαφῆ παγίδευσιν κατὰ τῆς λύσεως Πατρῶν ἀπεφασίσθη δὲ ὁμοφώνως ὅπως ἡ πόλις ἐμμείνῃ ἐπὶ τῆς μόνης ὀρθῆς λύσεως ἥτις ὑποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὸν Τουρισμόν, τῆς ζεύξεως δηλαδὴ Βρινδησίου—Πατρῶν.

Σχετικῶς ἐξουσιοδοτήθη ὁ Πρόεδρος τοῦ ΕΒΕΠ κ. Ν. Βέτσος καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ δικηγορικοῦ Συλλόγου κ. Ἀνδρ. Λαμπρόπουλος ὅπως ἀναπτύξουν τὸ αἴτημα τῆς πόλεως τὸ ὁποῖον συμπίπτει ἀπολύτως, ὡς διαπιστοῦται, μὲ τὸ μεγάλον αἴτημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Τουρισμοῦ, κατὰ τὴν συνερχομένην εἰς Ἀθήνας σύσκεψιν ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου πρωτοβουλίᾳ τῆς ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, καὶ ἥτις θὰ ἀσχοληθῇ εἰδικῶς. Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ὅπως οἱ βουλευταὶ Πατρῶν ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν εἰς Ἀθήνας μετὰ τῶν συναδέλφων των τῆς ὑπολοίπου Πελοποννήσου καὶ Αἰτωλοακαρνανίας, προκειμένου νὰ διαφωτίσουν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ θέματος καὶ προβοῦν εἰς ὁμαδικὰ διαβήματα παρὰ τῇ Κυβερνήσει, καὶ ὅπως παραλλήλως ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ αἱ Ὀργανώσεις ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰς Ὀργανώσεις τῶν ἄλλων πόλεων τῆς περιοχῆς, διὰ τὴν συντονισμένην κινητοποίησιν ἐπὶ τοῦ θέματος.

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 48 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 10 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

ΣΩΣΑΤΕ ΤΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΑΣ
ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΝΕΡΑ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΥΓΡΑΣΙΑΝ
ΑΚΟΥΑΖΙΤ:

ΔΙΑ ΜΠΕΤΟΝ ΚΑΙ ΚΟΝΙΑΜΑΤΑ
ΣΩΣΑΤΕ ΤΙΣ ΤΑΡΑΤΣΕΣ
ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΝΕΡΑ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΥΓΡΑΣΙΑΝ
ΜΕ ΤΑ ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
ΓΚΑΜΠΡΙΤ,
ΑΚΟΥΑΖΟΛ,
ΝΤΟΥΡΣΙΤ
ΛΑΟΖΙΝ:
Εἰδικὸν διὰ τὰ δάπεδα ἐκ μωσαϊκοῦ, τὰ σκληραίνει, τὰ γυαλίζει, ἀποτρέπει τὴν φθορὰν
ΝΕΡΒΟ-ΜΕΤΑΛ:
Εἰδικὸν δι' ὀροφὰς καὶ χωρίσματα οἰκοδομῶν. Ἀντισεισμικόν, αὐξάνει τὴν ἀσφάλειαν ἐναντίον τοῦ πυρός. Τὸ πλέον οἰκονομικὸν
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ - ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ :
ΒΑΣ. ΜΠΑΡΔΑΚΗΣ
Ρήγα Φερραίου 42 α
Τηλέφ. 43—35

ΑΚΚΟΡΝΤΕΟΝ
**PASQUALE
SOPRANI**
Ἐξαιρετικῆς μουσικότητος καὶ ἐμφανίσεως
Παρέχονται εὐκολίαι πληρωμῆς
Ἀποκλειστικὸς εἰσαγωγεὺς
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΚΟΣ
Μαιζῶνος 101, τηλ. 35-06

ΖΙΖΑΝΙΟΚΤΟΝΑ — ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ
ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ
ΤΡΙΦΥΛΟΣΠΟΡΟΣ ΓΑΛΛΙΚΟΣ
Πληροφορίαι—Παρακαταθήκη
ΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΙ
46 Ἁγίου Νικολάου—Πάτραι

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Γραφεῖον Μεταφορῶν Πατρῶν

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΕΘΕΝΙΤΗ
ΟΘΩΝΟΣ-ΑΜΑΛΙΑΣ 74 ΤΗΛ. 35-39

ἀνακοινοῖ ὅτι τὴν τόσον ἀξιεπαίνως καὶ εὐσυνειδήτως ἐξυπηρετουμένην γραμμὴν Πατρῶν, Ἀχαΐας, Σαγεΐκων, Λάππα, Νέας Μανωλάδος, Βάρδας, ἐπεκτείνει ἀπὸ σήμερον μέχρι Πύργου δεχόμενον ἐμπορεύματα διὰ Κουρτέσι, Λεχαινά, Ἀνδραβίδα, Γαστούνη, Καβάσιλα, Σαβάλια, Ἀμαλιάδα καὶ Πύργον πρὸς ὀκτὼ λεπτὰ τὴν ὀκᾶ.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΡΙΤΗΝ
Λήγει ἡ προθεσμία ἀνανεώσεως τοῦ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ
Μεθαύριον Πέμπτην καὶ Παρασκευὴν
καὶ ὥραν 8.30 π.μ.
ΘΑ ΓΙΝΗ
Η ΤΡΙΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ
Προσέξατε μὴν σᾶς διαφύγῃ ἡ προθεσμία
ΑΝΑΝΕΩΣΑΤΕ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΣΑΣ
ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ